

สถาบันวิทยบริการ หรือ ที่ชาวจุฬานิยมเรียกกันว่า “หอกลาง” นั้นได้อยู่คู่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มาตั้งแต่ยุคแรกเริ่มสถาปนามหาวิทยาลัย โดยที่ผ่านมานั้นการให้บริการของสถาบันวิทยบริการ สามารถตอบสนองความต้องการของบุคลากรจุฬาฯ ได้ดีในระดับหนึ่ง แต่ก็ยังคงมีปัญหาบางประการซึ่งยังคงพบอยู่และควรได้รับการแก้ไข คือ ที่นั่งอ่านหนังสือไม่พอในช่วงการสอบ ผู้มาใช้บริการบางคนใช้สถานที่แห่งนี้จับกลุ่มคุยกันเสียงดัง รบกวนผู้ใช้บริการคนอื่น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขต่อไป เพื่อให้การดำเนินงานของ สถาบันวิทยบริการ นั้นสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการได้ดียิ่งขึ้น โดยข้าพเจ้านั้นมีแนวทางแก้ปัญหาและข้อเสนอแนะดังนี้ คือ

1. สถาบันวิทยบริการ ควรมีการจัดโต๊ะอ่านหนังสือเพิ่มขึ้นในช่วงการสอบ และในอนาคตทางสถาบันอาจมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดสร้างห้องอ่านหนังสือ โดยเปิดให้บริการเฉพาะช่วงที่มีการสอบ ซึ่งประสบความสำเร็จมาแล้วในมหาวิทยาลัยหลายแห่ง ซึ่งเป็นการลดความแออัดของสถาบันวิทยบริการอีกด้วย
2. สถาบันวิทยบริการ ควรมีมาตรการในการตักเตือนและลงโทษผู้ที่ทำให้เกิดเสียงดังในห้องสมุด โดยถ้าเป็นนิสิตอาจมีการตัดคะแนนความประพฤติหรือถ้าเป็นบุคคลภายนอกก็อาจจะห้ามไม่ให้ใช้บริการช่วงเวลาหนึ่ง
3. ในบริเวณที่จำหน่ายเครื่องดื่มและขนมนั้น ควรมีการจัดเรียงขนมให้ดูสวยงามและน่ารับประทานมากยิ่งขึ้น และถ้าเป็นไปได้อาจมีการเพิ่มโต๊ะและเก้าอี้ให้มีปริมาณเพียงพอ กับความต้องการของผู้ใช้บริการมากขึ้น
4. สถาบันวิทยบริการ ควรมีการจัดซื้อหนังสือเรียนภาษาต่างประเทศที่นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ เพิ่มมากขึ้น เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ฯลฯ ประกอบกับ จัดซื้อโสตทัศนวัสดุต่างๆ ในการฝึกฝนภาษาต่างประเทศเหล่านี้ด้วย และอนุญาตให้นิสิตยืมกลับไปฝึกที่บ้านได้ เพื่อให้นิสิตที่ไม่ได้เรียนคณะอักษรศาสตร์ มีโอกาสพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศของตนเอง และเพื่อพัฒนา สถาบันวิทยบริการให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ครบวงจรที่สมบูรณ์มากขึ้น
5. ในอนาคตสถาบันวิทยบริการ อาจมีโครงการหาทุนจากองค์กรภายนอก เพื่อมาใช้ในการดำเนินงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยอาจจะเปิดรับ ให้นิสิตมาเป็นอาสาสมัครในการจัดหาเงินทุนหรือขอรับบริจาคหนังสือจากองค์กรต่างๆ เช่น บริษัท ปตท. การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ฯลฯ เพราะองค์กรเหล่านี้ได้จัดให้มีงบประมาณในด้านการบริการสังคมไว้อยู่แล้ว และองค์กรหลายแห่งก็ได้มีนิสิตเก่าของ

จุฬาฯ ทำงานอยู่ในตำแหน่งต่างๆ โดยอาจทำให้การประสานงานเป็นไปได้อย่างสะดวก
ขึ้น และเป็นการช่วยลดข้อจำกัดในด้านงบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ

ท้ายสุดแล้วข้าพเจ้าหวังว่าข้อเสนอแนะที่ข้าพเจ้าเสนอนั้นคงมีประโยชน์ไม่มากนักน้อยใน
การปรับปรุงการดำเนินงานของสถาบันวิทยบริการให้ดียิ่งขึ้น และเพื่อให้สถาบันวิทยบริการ
สามารถบรรลุ พันธกิจที่ตั้งไว้ว่าจะเป็นศูนย์กลางความรู้ โดยบุกเบิก แสวงหา สรรสร้างและ
เผยแพร่องค์ความรู้ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาคมจุฬาฯ และสังคม